

# Zo maak je dus een doordachte onlinevoorstelling

★★★★★  
THE COURAGE TO BE DISLIKED

**Hoe zorg je ervoor dat een onlineproductie geen flauw afkooksel wordt van een echte voorstelling met live-publiek? Door het nieuwe medium alle aandacht te geven, zo bewijst De KOE.**

Een steenrijke vrouw uit New York beschrijft vanuit een witte televisiestudio in detail de junks en daklozen waarmee ze haar stad deelt. De camera zoomt ongenadig op haar in als ze aangeeft dat ze bewust niet wegstijgt van wat ze consequent 'de andere kant' noemt. Deze vrouw reflek-

teert over haar positie, alleen is het dedain overduidelijk. Hoe meer ze zich afvraagt wat de minder gefortuneerden beneden op straat denken, hoe meer ze enkel over haarzelf praat. Privilege is ook de blinde vlek voor wat anderen doormaken.

Het is niet alleen de intelligente monoloog van Willem de Wolf die van *The Courage to Be Disliked* een straffe productie maakt. De KOE zou De KOE niet zijn mocht er voor de enscenering zelf geen glansrol zijn weggelegd. Elke avond voorziet het gezelschap een livestream vanuit hun repetitieruimte, afgewisseld met vooraf opgenomen beelden. Die combinatie laat niet alleen



**Natali Broods acteert knap in *The Courage to Be Disliked* van De KOE.** © DE KOE

toe de kijker op het verkeerde been te zetten rond wat echt is of onecht. Mede dankzij het spel met de camera ontwikkelen ze een boeiende rode draad rond de filosofie van het kijken.

Zo wordt de rijke erfgename - knap geacteerd door Natali Broods - een stuk brozer wanneer ze denkt dat de camera niet draait. De halftransparante witte doeken rondom haar versluisen dan weer letterlijk de omgeving en maken van de studio bij momenten een onherkenbaar doolhof. Ook de kunsten krijgen hun plek binnen het thema 'kijken'. Zo zien we Broods in de *white cube* van een museum terwijl ze selfies maakt met het kunstwerk

achter haar: Peter Van den Eede en Willem de Wolf die halfnaakt smekend op de grond liggen. Niet toevallig blijkt er een foto van het tafereel in de studio te hangen wanneer Broods vertelt dat ze betaalt voor kunst om het geweld uit haar buurt te houden.

Weinig makers slagen erin om op zo'n doordachte manier een onlinevoorstelling te maken. Wel blijft de vraag hangen waarom ze voor het privilege van de één procent kozen in plaats van dat van de middenklasser. Mogelijk blijft de denkoefening voor menig kijker op deze manier toch nog ver van het eigen bed. (CIH)

**Nog tot eind mei op tournee.**